

Stop et sammenstød mellem civilisationerne der vil give os permanent terror og krig

Udtalelse af Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark, den 3. februar 2006.

Jyllands-Postens Muhammed-tegninger har intet at gøre med kamp for ytringsfrihed. De var ment som en provokation og er del af en neo-konservativ kampagne for at skabe splid og had mellem den vestlige verden og den muslimske. Og nu er de med til at sætte scenen for terror og krig. Jyllands-Posten har været bydreng for de kredse, der kontrollerer Bush- og Blair-regeringen og vil have en krig imod Iran. En krig der, hvis vi ikke får den stoppet, sandsynligvis vil indebære brugen af taktiske atomvåben og skabe en ny verdensorden med permanent terror og krig. Derfor må alle kræfter sættes ind på at stoppe den nuværende konfrontation og på at isolere de fanatiske elementer på både vestlig og muslimsk side, der vil konfrontationen og krigen. Vi kan ikke tillade os den form for langsommelighed og naivitet, der gjorde det muligt for fascistiske regimer at bruge den økonomiske krise og sociale uro til at tage magten i Europa i 30'erne.

Det begyndte med en åbenlys provokation i Jyllands-Posten den 30. september 2005. Kulturredaktør Flemming Rose fik tolv tegnere til at tegne profeten Mohammed, vel vidende at det ville »håne, spotte og krænke« mange muslimer. Den 12. oktober udbad ambassadører for elleve muslimske lande sig så et møde med statsministeren om den åbenlyse hån og krænkelser og for at give Danmark en mulighed for at lægge låg på sagen. Desværre takkede Anders Fogh Rasmussen nej og lod Jyllands-Postens provokation fortsætte sin destruktive fremfærd. Det rumlede i den muslimske verden, og den 20. december kunne Politiken publicere en opfordring til statsministeren fra 22 tidligere danske ambassadører, om at han var galt afmarcheret og måtte gøre noget nu, inden tingene eskalerede. Igen vendte statsministeren og regeringen det døve øre til.

Den 29. december fordømte Den arabiske Liga og udenrigsministrene fra 22 arabiske lande så Jyllands-Postens provokation og krævede en undskyldning fra både Jyllands-Posten og den danske regering. Det medførte en respons fra statsministeren i form af en nytårstale, hvor han tog afstand fra at man krænker mennesker på grund af deres etniske eller religiøse tilhørsforhold, men det var desværre alt for lidt, alt for sent. Den 20. januar begyndte så en boykot imod danske varer i Saudi-Arabien, der i løbet af få dage spredte sig til alle de arabiske lande. Samtidigt blev der i Gaza og på Vestbredden brændt danske flag af og udstedt trusler imod danske statsborgere. I Irak blev der udstedt en fatwa imod de danske militære styrker. Og senest er forskellige islamiske terrorgrupper åbent begyndt at true Danmark. At mange europæiske aviser nu har publiceret lignende tegninger for »at støtte ytringsfriheden« hjælper blot til at fordybe krisen og den vrede og frustration, der er blandt en stor del af verdens muslimer. Den vrede og frustration man kan manipulere til vold og terror.

Jyllands-Postens publicering af Muhammed-tegningerne var blot det seneste skridt i en langvarig kampagne for at så splid i forholdet til muslimerne. Det var aldrig et

spørgsmål om at »forsvare ytringsfriheden«. Den var såmænd ikke i fare. Jyllands-Posten var derimod bydreng for de internationale kredse der vil have et »civilisationernes sammenstød« mellem Vesten og den muslimske verden, og som vil fortsætte »succesen« i Irak med en ny krig imod Iran. Regimeskifter i den muslimske verden skal sikre, at magthaverne er håndplukkede lakajer for den vestlige verdens private finansinteresser. Og krig og regimeskifte retfærdiggøres lettest, hvis vi kan så had og ufred mellem befolkningerne og religionerne. Hvis der så kommer et terroranslag eller en anden iscenesat anledning, er scenen sat for krig.

Jyllands-Postens provokation, og regeringens inkompetente håndtering af sagen, koster allerede Danmark dyrt. På rekordtid er vi ved at miste de økonomiske markeder i den arabiske verden, det har taget årtier at opbygge. Samtidigt er vi danskere, der med rette i mange år har været stolte af at være et åbent og tolerant samfund der respekterer alle mennesker og nationer, ved at blive brændemærket internationalt som en nation, der står for hetz og intolerance imod muslimer. Danmark åbnede ellers døren til samarbejde med den arabiske verden gennem Carsten Niebuhrs fortællinger fra den. Og gennem vores deltagelse i FN's fredsbevarende missioner og samhandel med den arabiske og muslimske verden var vi respekterede og vellidte som et land og et folk, der ikke bare meledede deres egen kage, men havde et oprigtigt ønske om at hjælpe til. Nu bliver vi så – på grund af egen stupiditet – brændemærket som intolerante og hadske.

Krig imod Iran

Men denne krise rækker desværre også langt videre. Muhammed-tegningerne bliver brugt til at skabe et internationalt sammenstød mellem civilisationerne med fare for permanent kaos og krig. Den hadske stemning gør det lettere at skabe terroranslag imod Danmark og andre lande, og samtidigt får de kredse der arbejder på at få krig i gang imod Iran og Syrien vind i sejlene.

Bush-administrationen og den britiske regering har

længe arbejdet med planer om et angreb på Iran, som det bl.a. blev afsløret af Philip Giraldi, pensioneret officer i den amerikanske efterretningstjeneste CIA, i ugemagasinet *The American Conservative* den 25. juli sidste år. Her afslørede han, at den amerikanske forsvarsledelse i Pentagon, på direkte ordre fra vicepræsident Cheney, allerede har beordret den strategiske overkommando STRATCOM til at udarbejde detaljerede planer for konventionelle og atomare angreb på flere hundrede mål i Iran – i tilfælde af et nyt »11. september-angreb« på USA. Samtidigt har briterne brugt deres indflydelse gennem deres »Muslim Bureau« og Det muslimske Broderskab til at propagere for krig inde i Iran. Tåbelige fundamentalistiske kredse i Iran tror at et amerikansk angreb er uundgåeligt, men at det kan styrke og konsolidere deres position. De samarbejder derfor ikke med de russiske og kinesiske forsøg på at finde en løsning på den nuværende krise over det iranske kernekraftsprogram, men er med til at oppiske stemningen imod Iran gennem at fremføre absurde påstande, om at Israel skal udryddes og at nazisternes massebord på jøderne ikke fandt sted. Og ved at lække »himmelige rapporter« om at Iran har en drejebog klar til at bygge atomvåben, forsøger man at oppiske offentligheden til at gå med på en præventiv krig imod Iran »inden de får masseødelæggelsesvåben«. Man forsøger at få Iran på dagsordenen i FN's sikkerhedsråd, som man gjorde det med Irak, og sætte scenen for et angreb på Iran i marts måned.

En krig med Iran vil med et slag forsætte verden i en permanent krigstilstand – en Tredje Verdenskrig. Ikke nødvendigvis en krig hvor alle affyrer deres interkontinentale atomvåben, men en krig, hvor det mareridt vi ser i Irak, vil sprede sig globalt. Overlegne vestlige militære styrker overfor irregulær og asymmetrisk krigsførelse, der betyder et globalt helvede af terror og krig, der aldrig hører op. Samtidigt vil en sådan krig sandsynligvis udløse det kollaps af den amerikanske dollar og sammenbrud af det internationale finanssystem, som ledende finansielle kredse længe har frygtet for.

Dette mareridts-scenarie er desværre, hvad Dick Cheney og de synarkistiske finansielle kredse bag ham og Tony Blair længes efter. En krig imod Iran sætter dem i stand til at fuldføre den forandring, de forsøgte at skabe efter 11. september 2001. Den permanente trussel om terror og krig hævdes at »nødvendiggøre«, at vi sætter vores demokrati og normale borgerrettigheder ud af kraft. Så kan man med hård diktatorisk hånd gennemføre fascistiske nedskæringsprogrammer til håndtering af den økonomiske krise, ligesom det skete i begyndelsen af 30'erne. Dengang argumenterede nazisternes kronjurist Carl Schmitt for, at den sociale uro og faren udefra gjorde det nødvendigt, at regeringen stod over loven og demokratiet når den lavede sine politiske tiltag. Selvfølgelig under dække af at man forsvarede landets sikkerhed.

Cheney og Bush har brugt samme argumentation for at retfærdiggøre deres brud på både internationale love og konventioner og USA's egne love. Og Samuel Alito, der blev udpeget af George W. Bush og godkendt som ny højesteretsdommer den 31. januar, udgør nu sammen med fire andre højesteretsdommere et flertal, der støtter Carl

Schmitts filosofi og mener, at Bush i sin egenskab af øverstbefalende for de væbnede styrker kan bryde alle love og regler, når krigen kræver det. Hvis ikke denne udvikling imod permanent terror og krig stoppes, vil vi miste ikke bare vores ytringsfrihed, men alle de borgerrettigheder de fleste af os har kære, og befinde os i en ny mørk tidsalder, der vil beherske planeten i to generationer eller mere.

Derfor er det gode nyheder, at der i USA er en stærk og voksende modstand imod Cheney og hans synarkistiske bagmænd. Under lederskab af Lyndon LaRouche og hans ungdomsbevægelse lykkedes det at få 25 amerikanske senatorer til at støtte en filibuster imod Samuel Alito. Ikke nok til at stoppe hans udnævnelse, men tegn på at der er en gruppe senatorer der kan lede modstanden imod Bush-regeringens overgreb og som andre kan slutte sig til i den kommende tid. Næste slag er allerede i gang i sagen om en fornyelse af den amerikanske patriotlovgivning, der retfærdiggøres gennem henvisning til faren for terror. Samtidigt er der diskussion om nødvendigheden af et dramatisk skifte i den amerikanske økonomiske politik, inden de sidste amerikanske bilfabrikker og andre virksomheder lukker og slukker. Et skifte i amerikansk politik i lighed med Franklin D. Roosevelts antidepressionsprogram fra 30'erne, der kan give resten af verden håb om at erstatte globalisering og økonomisk armod med økonomisk opbygning. Og forhindres et sceneskitte i form af en Iran-krig, vil de voksende korruptionsskandaler i Washington sammen med Bush-regeringens ulovligheder skabe et klima for en rigsretssag, hvor først Dick Cheney og derefter Bush kan afsættes.

I mellemtiden må vi her i Danmark yde vores bidrag til processen. Vi må ikke være naive og lade os manipulere ind i mediernes sofistiske pseudodebat, der har til formål at skjule den egentlige dagsorden: De neokonservatives ønske om en krig mellem civilisationerne. Bush- og Blair-regeringen taler godt nok om at sprede demokrati og frihed, men arbejder for at få den krig, der kan bane vej for diktatur.

Vesten og den muslimske verden må arbejde sammen om at stoppe dette ragnarokprojekt. I processen kan vi så virkeliggøre en sand dialog mellem civilisationerne, i et samarbejde mellem den vestlige verden og gamle civilisationer i Mellemøsten og Asien centreret omkring et nyt Bretton Woods-finanssystem og Den eurasiske Landbro. Et samarbejde der kan udvikle verdensøkonomien og sikre velfærd og velstand for alle seks milliarder mennesker gennem massive investeringer i infrastruktur, sundhedssystemer og uddannelse. En proces der vil indebære, at vi alle får del i de bedste dele af de andre kulturer, beriger hinanden og deler vore videnskabelige og teknologiske fremskridt.

Lad derfor ikke medierne manipulere dig til at være en del af en skrigende pøbel eller lille tilskuer, der betragter en verden der går op i røg. Gå med i Schiller Instituttets kampagne for at stoppe denne dødsensfarlige dynamik. Vær en borger der griber ind i den historiske proces og er med til at skabe en fremtid vore børn og børnebørn kan være tjent med.